

Stichting Tuchtrechtspraak Mediators

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK M-2022-2
van:

A,
wonende te U,
verder te noemen: klager,

tegen:

B,
kantoorhoudende te V,
verder te noemen: de mediator.

1. De procedure

Op 7 februari 2022 heeft klager een klacht over de mediator ingediend.

De mediator heeft op 11 februari 2022 een verweerschrift ingediend.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 10 juni 2022. Hierbij waren klager, vergezeld door zijn vader, C, en de mediator aanwezig.

2. Enkele vaststaande feiten

- a. De mediator heeft klager en zijn ex-partner bijgestaan in een kwestie over de schoolkeuze van hun zoon.
- b. De mediation is op 11 juni 2021 aangevangen. Op die datum is ook de mediationovereenkomst ondertekend.
- c. In artikel 7.1 van deze overeenkomst is opgenomen: *“Het honorarium van de mediator bedraagt € 170,82 (incl. 21% BTW) per uur. Indien andere kosten gemaakt worden, zal de mediator dit tevoren met partijen afstemmen.”*
- d. In artikel 7.4 van de overeenkomst is bepaald: *“De declaratie van de mediator wordt door partijen beiden voor de helft betaald (of andere regeling). De mediator legt aan partijen een urenverantwoording over, waarin hij zijn tijdsbesteding gespecificeerd per uur, activiteit en datum heeft vermeld.”* In een voetnoot bij dit artikellid staat: *“Zie voor nadere informatie omtrent de kosten de declaratieregeling voor mediators: www.rvr.org.”*
- e. Na beëindiging van de mediation heeft de mediator een factuur gestuurd, waarin kosten zijn opgenomen voor *“mediation”, “e-mails/tel.gesprekken”, “ouderschapsplan”* en *“Administratiekosten”*.

- f. Klager heeft de factuur aanvankelijk deels onbetaald gelaten.
- g. Voorafgaand aan deze procedure heeft klager de klachtprocedure bij het MfN-register gevolgd.

3. De klacht en het verweer

De klacht

Klager voert aan dat hij verrast was door de hoge rekening die de mediator na afloop van de mediation stuurde.

Volgens klager moest de mediator op grond van artikel 7.1 van de mediationovereenkomst het maken van andere kosten dan de kosten per gespreksuur van tevoren met partijen afstemmen. Dit volgt naar zijn mening ook uit de tekst op de website www.rvr.org, waarnaar de voetnoot bij artikel 7.4 van de mediationovereenkomst verwijst. Deze tekst luidt: *“De overige werkzaamheden van de mediator betreffen zaken waaronder, fax, e-mail, het op verzoek lezen van stukken, het maken van verslagen, het opstellen van de (concept) vaststellingsovereenkomst. Deze werkzaamheden worden vooraf afgestemd met de cliënten”*.

De mediator heeft zich hieraan niet gehouden, stelt klager. Zonder dit met klager en zijn ex-partner af te stemmen heeft zij kosten voor e-mails, telefoongesprekken en het opstellen van het ouderschapsplan in rekening gebracht. Als de mediator hiervan vooraf melding zou hebben gemaakt dan zou klager zorgvuldiger zijn omgesprongen met deze (achteraf gezien) kostbare tijd. Ook zijn er veel telefoongesprekken en e-mails geweest die niet/minder noodzakelijk waren, en verder vindt klager het buitengewoon vreemd dat kosten in rekening zijn gebracht voor het maken van afspraken.

Het verweer

De mediator voert uitgebreid en gemotiveerd verweer. Kort samengevat is zij van mening dat zij niet in strijd met enige gedragsregel heeft gehandeld. Zij heeft duidelijk gecommuniceerd dat zij een uurtarief rekende en heeft geen andere werkzaamheden gedeclareerd dan die direct betrekking hebben op het totstandkomen van het ouderschapsplan. Bovendien heeft zij van de door haar aan het ouderschapsplan bestede uren, slechts een beperkt aantal in rekening gebracht. Nooit heeft zij partijen meegedeeld dat zij het opstellen van het ouderschapsplan om niet zou doen. De mediator betwist voorts dat zij kosten in rekening heeft gebracht voor het afspreken van mediationgesprekken.

Hetgeen op de website www.rvr.org staat, is naar de mening van de mediator in dit geval niet van toepassing, omdat dat alleen geldt als er sprake is van een toevoeging, wat niet het geval is geweest. De voetnoot bij artikel 7.4 van de mediationovereenkomst is daar abusievelijk terechtgekomen. Deze staat normaliter bij artikel 7.5, dat gaat over de declaratieregeling voor toevoegingsgerechtigden.

4. De beoordeling

Tijdens de hoorzitting heeft klager verklaard dat hij eerder een mediation heeft gevoerd en dat toen enkel kosten in rekening zijn gebracht voor de gespreksuren. Op grond daarvan was hij ervan uitgegaan dat dat ook bij de onderhavige mediation het geval zou zijn. Toen hij de declaratie kreeg waaruit bleek dat de mediator ook uren voor onder meer e-mails en het opstellen van het ouderschapsplan in rekening had gebracht heeft hij de website www.rvr.org geraadpleegd. Zijn uitgangspunt dat het maken van andere kosten dan de gesprekskosten vooraf met partijen moest worden afgestemd, werd door de tekst op deze website bevestigd.

Klager heeft tijdens de hoorzitting erkend dat hij zijn verwachting, dat alleen gespreksuren zouden worden gedeclareerd, voorafgaand aan de ondertekening van de mediationovereenkomst niet met de mediator heeft gedeeld.

De Tuchtcommissie overweegt dat in artikel 7.1 van de overeenkomst slechts is vermeld dat een bedrag per uur in rekening wordt gebracht en dat daarbij geen onderscheid wordt gemaakt tussen gespreksuren en uren die worden besteed aan andere werkzaamheden, zoals het e-mailen en voeren van telefoongesprekken met partijen over het ouderschapsplan en het opstellen van het ouderschapsplan. Op grond van dit artikel mocht klager er dan ook niet vanuit gaan dat alleen de gespreksuren in rekening zouden worden gebracht, ook al was dat bij een eerdere mediation (met een ander mediator) mogelijk wel het geval.

De tekst op de website www.rvr.org, waarnaar de voetnoot bij artikel 7.4 verwijst, maakt dat niet anders omdat een verplichting om specifiek met partijen af te stemmen dat de kosten buiten de gespreksuren ook in rekening worden gebracht, daarin niet te lezen is en dat evenmin is af te leiden uit de tekst van de website van de RvR. Die tekst op de website heeft bovendien betrekking op het procederen en het voeren van mediations met een toevoeging, waarvan bij de onderhavige mediation geen sprake was. Het staat vast dat het opstellen van een ouderschapsplan het doel van de mediation was. Het spreekt voor zich dat de uren en kosten die daarmee zijn gemoeid, waaronder het opstellen van het ouderschapsplan, e-mailcorrespondentie en telefoongesprekken aan klager en zijn ex-partner in rekening werden gebracht.

De mediator heeft betwist dat zij kosten in rekening heeft gebracht voor het maken van afspraken. De feitelijke grondslag van dit klachtonderdeel is dus niet komen vast te staan. Reeds daarom is de klacht niet terecht.

Gelet op het bovenstaande is de Tuchtcommissie van oordeel dat de mediator zich niet schuldig heeft gemaakt aan schending van een Gedragsregel. De klacht zal dan ook ongegrond worden verklaard.

De Tuchtcommissie constateert overigens dat in het model Mediationovereenkomst van de Mediatorsfederatie Nederland (MfN), anders dan in het voor de onderhavige mediation door de rechtbank verstrekte model, in het artikel over honoraria en kosten de mogelijkheid is opgenomen om te beschrijven voor welke activiteiten het uurtarief wordt gerekend. Het verdient aanbeveling ook in het door de rechtspraak verstrekte model, deze mogelijkheid op te nemen ter voorkoming van mogelijke misverstanden op dit punt.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- Verklaart de klacht ongegrond.

Aldus beslist op 14 juli **2022** door mr. H.M.M. Steenberghe, voorzitter, mr. F. Koster en mr. M. Duyser, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Niesen, secretaris, en ondertekend door de voorzitter.